

Αν μπορούσαμε να φανταστούμε το λεκανοπέδιο της Αθήνας χωρίς τη λεκάνη, θα παίρναμε μια ιδέα για το πώς περιγράφεται η περιοχή στα πανάρχαια κείμενα των Αιγυπτίων που έφτασαν ως εμάς μέσω των διαλόγων του Πλάτωνα: Παραγεμισμένα με χώμα τα κενά ανάμεσα στους λόφους σχημάτιζαν ένα τεράστιο οροπέδιο.

Πάνω του ζούσαν οι τάξεις των ιερέων και των πολεμιστών: 20.000 πολεμιστές, άνδρες και γυναίκες, με δώρατα και ασπίδες. Είχαν τα σπίτια τους στα βόρεια της έκτασης, πλάι σε εγκαταστάσεις για συσσίτια. Και τα γυμναστήρια στα νότια, πλάι σε άλλες εγκαταστάσεις για συσσίτια. Στο κέντρο υπήρχε μια αστείρευτη βρύση, ενώ ένας λιτός μαντρότοιχος περιέκλειε τα ιερά της Αθηνάς και του Ηφαίστου, που προστάτευαν την πόλη. Στο κείμενο του Πλάτωνα, το πολίτευμα χαρακτηρίζεται άριστο με την κάθε τάξη να ζει χωριστά. Χωριστά οι βοσκοί, χωριστά οι γεωργοί, χωριστά οι κυνηγοί, οι τεχνίτες, οι ιερείς, οι πολεμιστές. Πληροφορίες για τη μορφή της διοίκησης δεν υπάρχουν. Μόνο για τους πολεμιστές αναφέρεται ότι ήταν οι φύλακες των συμπολιτών τους και αρχηγοί των άλλων Ελλήνων.

Σ' αυτή την περίεργη πόλη, όπου αργότερα αναπτύχθηκε η Αθήνα, το πιο μεγάλο αγαθό ήταν η μόρφωση, ενώ σε μεγάλη υπόληψη βρίσκονταν η μαντική, η ιατρική και η διατήρηση της υγείας. Η ευνομία και η ευτυχία πλημμύριζαν την ζωή των κατοίκων που θεωρούνταν γέννημα θρέμμα των θεών.

Κάποια στιγμή, αλαζόνες Άτλαντες εισέβαλαν στη Μεσόγειο με σκοπό να κατακτήσουν όλους τους λαούς. Καθώς ο τρόμος κυριάρχησε παντού, η μια περιοχή μετά την άλλη εγκατέλειπαν τον αγώνα αφήνοντας μόνους τους κατοίκους της Αθήνας να τα βγάλουν πέρα με τον εχθρό. Λίγο ακόμη και η χώρα θα καταστρεφόταν. Όμως, οι πολεμιστές της περιοχής όπου αργότερα κτίστηκε η Αθήνα, όχι μόνον άντεξαν στην επίθεση των Ατλάντων αλλά κατάφεραν και να τους νικήσουν. Με μίαν αντεπίθεση διάρκειας, τους πήραν στο κυνήγι, ελευθερώνοντας κι όλες τις άλλες περιοχές. Είχαν τόση μεγαλοψυχία, ώστε, όταν ο κίνδυνος απομακρύνθηκε οριστικά, οι Αθηναίοι δε ζήτησαν ανταλλάγματα για την προσφορά τους στους άλλους λαούς. Από τότε, λένε τα αρχαία κείμενα, οι Αιγύπτιοι αγαπούν τους Αθηναίους και τους θεωρούν αδέρφια τους.

Όμως, λίγο καιρό αργότερα, ζωντάνεψαν όλα τα στοιχεία της φύσης. Σεισμοί και κατακλυσμοί έπληξαν τη γη. Η Ατλαντίδα καταποντίστηκε, ενώ την ίδια εποχή στην Αττική,

τα χώματα έλιωσαν από τον νυχτερινό κατακλυσμό και τον σεισμό που συνέβη πολύ πριν από τη σύγχρονη του Δευκαλίωνα καταστροφή. Κι έτσι, όπως τα χώματα παρασύρθηκαν στην θάλασσα, έμειναν στην Αττική μόνον οι γυμνοί βράχοι: Οι λόφοι που και σήμερα σχηματίζουν το λεκανοπέδιο, εκτός από τον Λυκαβηττό. Αυτός είναι δημιούργημα της Αθηνάς.

(τελευταία επεξεργασία, 7 Μαρτίου 2021)